

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prokuratura Rejonowa w Pizzu w dniu 17 listopada 2017 r. skierowała do sądu akt oskarżenia m.in. przeciwko J. W. pseudonim (...), którego oskarżyła o uczestnictwo w obrocie środkiem odurzającym oraz substancjami psychotropowymi w znacznej ilości. W toku postępowania przygotowawczego wymieniony J. W. złożył obszernie wyjaśnienia odnośnie swojej aktywności przestępczej między innymi dotyczące pozyskiwania narkotyków od różnych osób w tym od oskarżonego M. W.. M. W. pseudonim (...) w okresie od 01 stycznia 2016 r. do 30 listopada 2016 r. na terenie powiatu (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wejściu w posiadanie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości około 105 gram wartości nie mniejszej niż 4200 zł, udzielił ich w porcjach innym nieustalonym osobom oraz J. W.. J. W. w bliżej nieustalonym czasie od października do listopada 2016 r nabył od oskarżonego 5 gram marihuany w celach konsumpcyjnych, na własny użytek. J. W. opisał szczegółowo M. W., wskazując, iż jest to chłopak znanej mu dziewczyny O. . Zaznaczył, że kupił od niego 5 gramów marihuany w cenie 40 zł za gram. Do transakcji doszło na posesji O. na ul. (...) w P. .

W dniu 10 kwietnia 2017 r. dokonano przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oraz gospodarczych należących do M. W.. W toku przeszukania ujawniono fajkę wodną z okopceniami i pozostałości torebek strunowych z śladowymi ilościami nieustalonego suszu. Natomiast w wyniku przeszukania pojazdu A. (...) o nr rej (...) oskarżonego ujawniono cztery porwane kawałki folii, młynek do suszu koloru niebieskiego, telefon H..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 29v. – 30, k. 45v., k. 78v. – 79; protokół przesłuchania podejrzanego J. W. z akt sprawy II K 164/18 SR w Pizzu k.68v-69,109-109v,147v-150v,169-171,184v ; zeznania świadków: P. B. k. 82v.; O. K. k. 82v. – 83; N. W. k. 109v. – 110; protokół zatrzymania osoby k. 11; protokoły przeszukania k. 13 – 14, 15 – 17, 18 – 19, 20 – 22; protokoły oględzin k. 23 – 25, 47 – 53; opinia biegłego z zakresu informatyki śledczej k. 41; akt oskarżenia m.in. przeciwko J. W. k. 86 – 108)

Oskarżony M. W. w chwili orzekania miał ukończone 21 lat. Pracował w restauracji (...) w P. w charakterze kelnera za wynagrodzeniem 997 zł brutto. Był karany sędownie, w dniu 05 maja 2016 r. przez Sąd Rejonowy w Pizzu w sprawie II K 578/16 z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

(dowód: informacja o dochodach k. 43; dane o karalności k. 55 – 56; dane ze zbioru PESEL k. 33 – 35; dane o karalności k. 36 – 37; dane M. W. k. 65, k. 78v.; informacja z K. k. 116 – 117)

Oskarżony M. W. w trakcie pierwszego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (vide k. 29v.). Złożył wyjaśnienia częściowo sprzeczne z powyższym stanowiskiem, albowiem potwierdził, że w roku 2016 okazjonalnie sprzedawał różnym osobom, których danych nie pamięta łącznie około 100 gramów marihuany. Narkotyki te sprzedawał w cenie 40 zł za gram. Zaprzeczył natomiast, aby sprzedawał narkotyki J. W.. Podał, że brał od niego narkotyki. Nie jest z nim w żaden sposób skonfliktowany. W trakcie przesłuchania przed sądem podał, że prokurator wymusił na nim wcześniejsze wyjaśnienia. Pytał go czy chce 200 gram czy 300. Oskarżony powiedział, że 100 gram. Możliwe, że J. W. podobała się jego dziewczyna, bo często do niej pisał i zapraszał ją na tzw „blanta”.

(vide wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 29v. – 30, k. 45v., k. 78v. – 79)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. W., w tym zakresie w którym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia te są wewnętrznie sprzeczne, ewoluowały w toku postępowania karnego, a nadto

są w sposób oczywisty sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności z wyjaśnieniami J. W. (z akt sprawy II K 164/18 SR w Piszcu k.68v-69,109-109v,147v-150v,169-171,184v) oraz protokołami przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oraz gospodarczych.

Należy zauważyć, iż postawienie M. W. w stan oskarżenia w niniejszej sprawie stanowiło pochodną innego postępowania karnego, które ostatecznie zakończyło się oskarżeniem J. W. pseudonim (...) i innych osób przed sądem za ciężkie gatunkowo przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (sygn. akt II K 164/18 SR w Piszcu). Niewątpliwie to J. W. dostarczył organom ścigania materiałów dowodowych, obciążających szereg osób z P. i okolic, w tym również osobę M. W.. Z postępowania toczącego się przeciwko J. W. wyłączono znaczną część dowodów, które zostały włączone w poczet materiału dowodowego do niniejszej sprawy i legły u podstaw zapadłego wyroku. Zebrany w ten sposób materiał dowodowy, wprawdzie odnosił się do czynów popełnionych przez J. W., jednakże potwierdził również sprawstwo M. W.. J. W. w toku tamtego postępowania karnego podał wprost, że M. W. pseudonim (...) w okresie październik - listopad 2016 r sprzedał mu 5 gramów marihuany w cenie 40 zł za gram. Powyższe w pełni koresponduje z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonego M. W., że faktycznie w ubiegłym roku sprzedawał różnym osobom marihuanę w cenie 40 zł za gram (k.29v-30). Sąd przyjął zatem powyższą wersję za prawdziwą i na jej podstawie poczynił ustalenia stanu faktycznego, co znajduje odzwierciedlenie w przyjętym rozstrzygnięciu wyroku opisie czynu (w tym czasookres działania od stycznia 2016 r. do listopada 2016 r., wartości jakościowe, ilościowe i cenowe narkotyków). J. W. w tym przypadku nabył od oskarżonego zaledwie 5 gram w celach konsumpcyjnych i na własny użytek. Sąd uznał na podstawie towarzyszących okoliczności, iż powyższa transakcja nie stanowiła istotnego elementu działalności przestępczej polegającej na uczestnictwie J. W. w obrocie substancjami zabronionymi . Z wyjaśnień J. W. wynika, że prócz powyższej zaawansowanej działalności z zakresu obrotu narkotykami, sam również bywał ich konsumentem . Ocenił on , że około 25 procent zakupionej marihuany zużywał na własne potrzeby. Trudno w tych okolicznościach uznać, że nabycie tak małej ilości narkotyku (zaledwie 5 gram marihuany) stanowiło w tym wypadku istotny element tejże działalności przestępczej, aniżeli potraktowanie tegoż zakupu na własne potrzeby konsumpcyjne. Należy również zauważyć , że J. W. nie wyjaśnił precyzyjnie które porcje narkotyku sprzedawał a które zażywał. J. W. wyjaśnił również ,że sprzedawał marihuanę po około 30 zł za gram. Skoro zakupił ten narkotyk od M. W. w cenie po 40 zł za gram , dalsza sprzedaż narkotyku w niższej cenie czyniło transakcję nieuzasadnioną z punktu widzenia ekonomicznego. Stąd też sąd zmienił opis czynu przypisanego oskarżonemu i uznał, że dopuścił się jednego i tego samego czynu, skoro oskarżony łącznie sprzedał 105 gram marihuany w porcjach różnym konsumentom , w tym także i konsumentowi J. W.. Dodatkowo J. W. opisał szczegółowo wygląd M. W., wskazując, iż jest to chłopak znanej mu dziewczyny O.. Opisał również szczegóły dokonanej transakcji . Sąd dał wiarę twierdzeniom J. W., albowiem znajdują one potwierdzenie z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Częściowo, znajdują odzwierciedlenie w wersji przedstawianej przez samego M. W.. Oskarżony potwierdził wszakże, że faktycznie handlował marihuaną. Zdaniem sądu M. W. podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił częściowo nieprawdziwe twierdząc ,że nie sprzedawał narkotyków J. W. , lecz brał je od niego. To nieprawdziwe stwierdzenie oskarżonego podyktowane było złością wobec J. W. jaka wzbudziła się u oskarżonego w momencie gdy dowiedział się , że J. W. wyjaśnił o udziale M. W. w handlu narkotykami. Swej niechęci wobec J. W. za przyjętą przez niego taktykę procesową polegającą na ujawnieniu okoliczności dokonywanego procederu, M. W. nie krył także podczas rozprawy głównej. Depozycje oskarżonego jakoby złożenie pierwszych wyjaśnień w sprawie zostało podyktowane zastosowaniem przez niego przymusu psychicznego przez przesłuchującego go prokuratora sąd uznał za nieprawdziwe. Oskarżony miał już w przeszłości kontakt z organami ścigania stąd wiedział jakimi prawami dysponuje osoba przesłuchiwana pod zarzutem przestępstwa. O rzekomym , nieprofesjonalnym zachowaniu przesłuchującego prokuratora , oskarżony nie zawiadomił przełożonych tego funkcjonariusza. Stąd sąd uznał powyższe stwierdzenie M. W. wyłącznie za formę obrony w związku z postawionym mu zarzutem opartym na jego pierwszych , zresztą dość szczerych wyjaśnieniach. Znalezione w trakcie przeszukań przeprowadzonych u oskarżonego przedmioty, stanowią nieodzowne atrybuty osoby mającej kontakt z marihuaną. Nie może również umknąć uwadze sądu okoliczność, iż M. W. był już w przeszłości karany sądownie za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Powyższe okoliczności utwierdziły sąd w przekonaniu odnośnie sprawstwa i zawinienia oskarżonego. Zeznania świadków P. B. (k. 82v) , O. K. (k. 82v. – 83) oraz

N. W. (k. 109v. – 110) oraz dowód z opinii biegłego z zakresu informatyki śledczej (k. 41) miały marginalne znaczenie dla ustaleń faktycznych w sprawie.

Prokurator formułując akt oskarżenia przyjął, że oskarżony udzielał innym osobom narkotyku na przestrzeni czasu sięgającej dnia 10 kwietnia 2017 r. Nie bardzo wiadomo skąd wzięło się takie ustalenie czasowe. M. W. w swych wyjaśnieniach złożonych przed prokuratorem dnia 11 kwietnia 2017 r dość lakonicznie podał, że sprzedawał narkotyk „w ubiegłym roku”, bez bliższego określenia ram czasowych procederu (k.29v). Biorąc pod uwagę treść wyjaśnień J. W., które uznano za prawdziwe, sąd przyjął że oskarżony udzielał odpłatnie porcji narkotyku innym osobom w okresie od stycznia do listopada 2016 roku.

Przestępstwo w postaci nielegalnego wprowadzenia do obrotu wiąże się z przyjęciem, odpłatnie bądź nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, przez osobę niebędącą konsumentem (por. wyrok SA w Lublinie z 1.4.2004 r., II AKA 25/04, Prok. i Pr. 2004, Nr 10, poz. 23). Gdy osobą odbiorcy jest konsument, sprawca nie popełnia przestępstwa określonego w art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, lecz jedno z przestępstw udzielenia, wskazanych w art. 58 i 59 tejże ustawy (por. wyrok SA w Białymstoku z 12.2.2004 r., II AKA 389/03, OSAB 2004, Nr 2, poz. 27). W realiach niniejszej sprawy, oskarżony niewątpliwie dopuszczał się zachowań o których mowa w art. 59 ust. 1 cytowanej ustawy albowiem uzyskiwane narkotyki przekazywał, działając w krótkich odstępach czasu, innym nieustalonym osobom, ale będącymi konsumentami np. J. W.. M. W. czynił to z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W związku z tym sąd przyjął kwalifikację prawną z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, jako podstawę prawną skazania oskarżonego M. W..

Zgodnie art. 59 ust. 1 ustawy kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Sąd uznając winę oskarżonego na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności. M. W. dobrowolnie nawiązał współpracę z innymi osobami i wyraził chęć zarobkowania w nielegalny sposób. Czyn przypisany oskarżonemu cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Odpłatne udzielania narkotyków powoduje zawsze niekorzystne społecznie skutki a w związku z tym jest potępione przez porządek prawny. Oskarżony dostarczał innym osobom narkotyki propagując ich zażywanie. Wiadomym jest, że narkotyki to trucizna, która nie tylko wprowadza w stany euforyczne, lecz również stopniowo niszczy ciało i psychikę człowieka. Wymierzając karę sąd wziął pod uwagę młody wiek oskarżonego. Należy pamiętać, że zgodnie z treścią art. 54 § 1 kk wymiar kary dla sprawcy młodocianego winien być podyktowany przede wszystkim tym aby sprawcę wychować. Na korzyść oskarżonego wzięto również złożenie przez niego szczerych wyjaśnień podczas pierwszego przesłuchania w sprawie. Należy zauważyć, że wyjaśnienia te były jednym z wiodących dowodów w niniejszej sprawie.

Jednocześnie sąd dopatrzył się wobec M. W. pozytywnej prognozy kryminologicznej, pozwalającej na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary na okres próby. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 72 § 1 pkt 5 kk i art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 5 lat i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego. Nadto zobowiązał go do powstrzymania się od używania środków odurzających. W ocenie sądu orzeczonej kary i towarzyszące jej środki probacyjne zapobiegą powrotowi oskarżonego do przestępstwa i skłonią go do przestrzegania obowiązujących przepisów prawa. Oskarżony jest człowiekiem bardzo młodym, układa sobie życie, podjął pracę zarobkową. Zdaniem sądu orzeczonej kary jest wyważona, nie może być uznana za zbyt łagodną lub rażącą swoją surowością, mając na uwadze granice ustawowego zagrożenia karą za przypisany oskarżonemu czyn. Zważywszy na okoliczności popełnienia przypisanego M. W. czynu oraz właściwości osobiste oskarżonego, sąd nie miał przekonania czy umieszczenie go w zakładzie karnym jest właściwym rozwiązaniem z punktu widzenia celów kary. Niniejsza sprawa powinna stanowić dla oskarżonego wystarczającą i ostateczną przestrożę przed ponownym kontaktem ze środkami odurzającymi. Sąd mógł warunkowo zawiesić wykonanie kary albowiem w czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu nie był on karany sędownie (art. 69 § 1 kk). Wyrok skazujący w sprawie sygn. II K 578/16 zapadł w dniu 05 grudnia 2016 r (k.124).

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 2017 r. godz. 08.35 do dnia 11 kwietnia 2017 r. godz. 14.05.

Na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych zapisanych w księdze Drz pod poz. 66/17. Wskazane przedmioty w ocenie sądu, na podstawie omówionego wyżej materiału dowodowego i poczynionych ustaleń w sprawie, służyły do popełnienia czynu zabronionego.

A na podstawie zaś art. 45 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego M. W. sąd orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 4.200 zł. Wyliczenia zostały oparte o wyjaśnienia oskarżonego, co do wysokości uzyskiwanych kwot w zamian za sprzedane narkotyki.

Na podstawie art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku (t.j. Dz.U. z 1983r nr 49 poz. 223) o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty sądowej oraz obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 170 złotych.

ZARZĄDZENIE

-(...)

-(...)

- (...)

(...)